అతని ప్రేమకథ

వినాయకరావ్

నారాయణ రావుగారి షష్ఠి పూర్తి మహోత్సవం ముగిసింది! మహాఘనంగా ముగిసింది! వచ్చిబంధుకోటి ఆయనగారి వైభవాన్ని పొడిగి పొడిగి మరీ వెళ్ళారు. మహోత్సవం తాలూకు సందడి నాలుగు రోజులగ్గాని తగ్గలేదు. ఇప్పుడు ఆ ఇంట్లో ఉన్నది కేవలం నారాయణరావుగారి ఆత్మీయుల్లే.

ఈ కథ వారింటో జరిగింది!

వారిల్లు లంకంత ఉంటుంది. అది అధునాతనంగా నిర్మింపబడ్డ అందమైన భవంతి. పూరికి చాలా దూరంగా కావాలని కట్టించేరు. ఆ ఇంటికి కొంత దూరంలో నాలుగెకరాల మామిడితోట ఉన్నది. ఆ తోటలో ఓ మూలగా పూల మొక్కలు నాటింపించేరు. నారాయణరావు గారికి ఆ మొక్కలంటే వల్లమాలిన అభిమానం. సాయంత్రం పూట ఆ మొక్కల మధ్య పేముకుర్చీ మీద కూర్చుని ఆకాశం వైపు చూడటం ఆయనకో సరదా.

ఆ ఇంట్లో జరిగిన ఈ కథ నారాయణరావు గారి సంతానానికి సంబంధించింది!

ఆయనకి నలుగురు ఆడపిల్లలూ, ఇద్దరు మొగపిల్లలూను. అందరికీ పెళ్ళిళ్ళయ్యాయి, చిన్నబ్బాయిని మినహాయించి. చిన్నబ్బాయి మీద అందరికీ జాలి. అతను బి. ఎ. తో ఆగిపోయి సాధారణ మైన ఉద్యోగం చేస్తోన్న కుర్రవాడు. అతని చదువూ, అతని ఉద్యోగమూ ఇలా తగులడినందుకు నారాయణరావుగారు చింతించే మాట నిజం. అదంతా చిన్నబ్బాయే తన చేతులారా చేసుకున్నదని ఆయన ఉద్దేశం.

చిన్నబ్బాయి పేరు శ్యామలరావ్. అతను వాళ్ళ నాన్నగారిలా చాలా భారీ మనిషి. చక్కటి అంగ సౌష్టవం గల అందమైన కుర్రాడు. శ్యామలరావ్‌ని అదృష్టం చిన్న చూపు చూచిందని అతనెప్పుడూ అనుకోడు. ఏది జరిగినా తన మంచికే అనే బాపతు మనిషి.

అతను సీతను ప్రేమించాడన్నది వాలుగేళ్ళ క్రితమే నిర్ణయమైంది. పెళ్ళంటూ జరుగుతే సీతతోనే జరగాలనేది అతని లక్ష్యం. సీత అతని ప్రాణం.

సీత అని చెప్పబడే పద్దెనిమిదేళ్ళ ఆడపిల్ల శ్యామలరావ్ రెండో అక్కయ్య కూతురు. ప్రస్తుతం అక్కయ్య వాళ్ళూళ్ళో బియస్సీ చదువు తోంది.

పాత్రపరిచయం ముగిసింది గనక కథ ప్రారంభం.

* * *

—మహోత్సవం ముగిసిన అయిదోనాటి ఉదయం పది గంటల వేళ ఓ గదిలో శ్యామలరావ్‌కి వైద్యం గురించి వివరిస్తున్న వాడు అతని అల్లుడూ మరియూ కాబోయే బావమరదైన సత్యం. సత్యం వైద్య విద్యార్థి. అవుతే అంత మాత్రం కనిపించిన ప్రతి పెద్దమనిషినీ 'బోర్'తో చంపేయా లన్న కోరిక సహించరానిది.

"... కాబట్టి అప్పటికీ ఇప్పటికీ గల మార్పుని గ్రహించే వుంటావ్. ఆ రోజుల్లో మనిషిని పడుకోబెట్టి వాడి కళ్ళముందరే తళతళతళా మెరిసే కత్తితో వాడి శరీరాన్ని పరపరా కోసి పారేసే వాళ్ళు. ఈ నాడు అలాకాదు. వైద్యం ముందంజ వేసింది. బ్రహ్మాండమైన అభివృద్ధిని సాధించింది. మంగలి షాపులో ఫాన్‌కింద కూర్చుని మంగలాడి చేత గడ్డం గీయించుకున్నంత సులువుగా, మెత్తగా, హాయిగా మేజర్ ఆపరేషన్లు చేసేస్తున్నారు. ఎంత పెద్ద వ్యాధినైనా నయంచేసి పారేస్తూ న్నారు ఉదాహరణకి కేన్సర్ తీసుకుందాం. నువ్వు కేన్సర్ వ్యాధితో—"

"ఒరే సత్యం! కొంచెం ఆపరా" శ్యామలరావ్ విసుక్కున్నాడు.

సత్యం దెబ్బతిన్నాడు. నోరు చప్పున మూశాడు. శ్యామలరావ్ సిగరెట్టు ముట్టించి ఏదో చెప్ప బోయాడు. కాని సత్యం మాట అడ్డుపడింది.

"కేన్సర్ వ్యాధి రావడాన్కి ఒక కారణం హెవీ చెయిన్ స్మోకింగ్"

"అవునట"

"మరెందుకు కాలుస్తావ్."

"తోచక"

"అదీ ఒక విధమైన వ్యాధే. శారీరకంగా వచ్చే వ్యాధులూ, మానసికంగా కుమిలి పోయే వ్యాధులూ అని రెండు రకాలు. రెండో రకమైన వ్యాధి నయం గడానికి కొంచెం ఇబ్బంది పడాలి. ఉదాహరణకి ప్రేమని తీసుకుందాం. ప్రేమ అనేది ముగ్ధ రంగులో. . . . ."

సత్యం ప్రేమగురించి ఏం చెబుతున్నాడో వినాలనిపించలేదు శ్యామలరావ్‌కి. ప్రేమ మాట వినగానే అతనికి సీత గుర్తుకొచ్చింది. సీత గుర్తు కొచ్చినప్పుడు అతనేమీ పట్టించుకోడు. కేవలం సీతరూపాన్నే ధ్యానిస్తూ కూర్చుంటాడు.

ఈ నాలుగు రోజుల్లోనూ సీత కనిపించింది చాలా తక్కువసార్లు. అయినా మాటాడలేదు. కనీసం 'కులాసానా' అన్నైనా పరామర్శించలేదు. సీత బొత్తిగా మారి పోయింది. బాగా మారి పోయింది. మునుపటి సీతకాదు. ఈ మార్పెందుకు వచ్చిందో అర్థం కావడం లేదు. శ్యామలరావ్ బాధగా నిట్టూర్చాడు. తల దించుకుని చేతులో గట్టిగా అది మేడు.

"... కేన్సర్ వ్యాధితో బాధపడే జనసంఖ్య రోజు రోజుకీ ఎక్కువై పోతోంది. దీన్ని అరికట్టాలి. అసలు చావునే జయించాలి. మనిషి మృత్యుంజయుడని నిరూపించాలి."

"నీ బొంద! నీ తరం కాదుగదా నీ ముని మనవడి తరమూ కాదు."

శ్యామలరావ్ మాటకి సత్యం సిగ్గుపడిపోయాడు. "చూస్తూండు నే చెప్పింది నిజం కాకపోదులే!" సత్యం సిష్ఠూరంగా అనేశాడు.

"చూద్దాం. ఈ లోగా నన్ను కాసేపు ఒంటరిగా ఉండనివ్వు. వెళ్ళు"

"బోర్ కొడుతున్నానా ?"

"మరె. భరించలేక పోతున్నాను."

"అనువుగానిచోట నే నసలు నోరెత్తనే కూడదు." సత్యం లేచి నిలబడి అన్నాడు.

"ఆలిస్యమైనా మంచి మాట అన్నావ్"

"హుఁ.. వొస్తా." అని కోపంగా వెళ్ళి పోయాడు సత్యం.

శ్యామలరావ్ మెల్లిగా నవ్వుకున్నాడు. గది గుమ్మం దగ్గరికొచ్చి నిలబడ్డాడు. ఇల్లంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది. జనాభా ఏం చేస్తున్నారో ఏమో ఒక్కమాటు సీతని పలుకరించాలి. సెలవు రెండు రోజులుంది. తర్వాత ఆఫీసూ, ఆ వాతావరణం, శ్యామలరావ్‌కి దిగులనిపించింది.

అతను వాళ్ళూరికి డెబ్భై మైళ్ళ దూరంలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. సీతవాళ్ళు వస్తున్నారని తెలిగానే నాన్నగారి షష్ఠి పూర్తి మహోత్సవాన్ని ఘనంగా శ్లాఘించేడు. ఇలాంటిది సంవత్సరానికి అరడజను తడవలైనా వస్తే బాగుంటుందనీ అని పించింది. సెలవు పెట్టి రెక్కలు కట్టుకు ఇంటికి వచ్చాడు. వచ్చిన లగాయితూ ఇప్పటి వరకూ సీతతో మాట్లాడటానికి నోచుకోలేదసలు. ఖర్మ కాపోతే ఏమిటిది ?

గాహించినదంతా తల్లక్రిందులౌతుంటే అతనెలా సహించ గలడు. ఎలా ? సీతా! .... కనికరించు. పలుకరించు సీతా! . . . . .

చిరంజీవి శేషు గంతులేసుకుంటూ రావడం చూశాడు శ్యామలరావ్. శేషు, అన్నగారబ్బాయ్. ఉత్త పెంకి ఘటం. వాడికున్నంత స్వేచ్ఛ, చొరవా ఈ ఇంట్లో తనకి లేదు.

"శేషూ! .... ' శ్యామలరావ్ ఆ కుర్రాడ్ని పిలిచాడు. శేషు ఆగిపోయాడు. నిశ్చలంగా వాళ్ళ బాబాయిని పరీక్షించేడు. మెల్లిగా అడిగేడు.

"సీతమ్మ కనిపించలేదా బాబాయ్!"

బాబాయ్ తలూపాడు దిగులుగా.

"కనిపించమని చెప్పనే." అన్నాడు వాడు.

"పోనీలే.... ఇప్పుడెక్కడుందో చెప్పు."

"అదిగో ఆ గదిలో."

"ఏం చేస్తుంది ?"

"ఏం చేస్తున్నావని అడిగితే ఇంగ్లీషులో నాన్‌సెన్స్ అని కోప్పడి బైటకి పొమ్మంది. హు..... నీ గురించే గదా ఇదంతా." అన్నాడు ఒక చేత్తో ముక్కు తుడుచుకుంటూ.

"శేషూ . . . . . ."

"వింటున్నాన్లే."

"నేనో మాట చెప్తాగాని ఆమాట సీతతో చెప్తావా ?"

"చెప్తాన్లే. నాకవతల బోల్డంత పనుంది. తాతయ్య నాకు కొత్త చెప్పులు కొంటానన్నారు. కొన్నారేమో కనుక్కోవాలి" అన్నాడు శేషు.

"చూడ్రా శేషూ..... నువ్వు నాలుగో తరగతి చదువుతున్నావా ? నీకు పెన్ను కావాలి గదా. ఈ పని చేసిపెట్టావంటే సరికొత్త పెన్ను కొని పెడతా."

"వద్దులే. అది తాతయ్యనే అడిగేస్తాను."

"మా నాన్నవి కదు! బాబాయి మాట విన వురా!"

"సీతమ్మతో నేను మాటాడను. అంతే."

"పోనీ నువ్వు మాట్లాడొద్దులే. ఒక పని చెయ్యి చాలు."

"ఏమిటది."

శ్యామలరావ్ ఓ కాగితం ముక్క మీద రెండు మాటలు వ్రాసి శేషు కిచ్చాడు.

"ఇది సీతకి కనిపించేలా గదిలో విసిరేయ్."

"మరి . . . . . మరి . . . ."

"నువ్వీ పని చేసిపెట్టు. రేపు నీకు పెన్ను కొనిస్తాను."

"సరే . . . . . ."

"శేషూ ఈ సంగతి ఎవ్వరికీ చెప్పకు."

"తాతయ్యతో గూడానా ?"

"అయ్య బాబోయ్ . . . వద్దురా!"

"ఓ. యస్..... అలాగే."

శేషు గంతులేసుకుంటూ సీత గది వేపు వెళ్ళడం చూచి మెల్లిగా తన గదిలోకి వచ్చి కూర్చున్నాడు శ్యామలరావ్.

ఈవేళ ఎలాగైనా సీతతో మాటాడేయాలి. ఎన్నో సంగతులు, గుండెల్లో దాచుకున్నవీ, కలల్లో తిరుగుతున్నవి — ఎన్నో అడగాలి. ఎన్నింటికో సమాధానం రాబట్టుకోవాలి. తప్పదు. అది ఈ రోజే జరగాలి. తప్పని సరిగా జరిగి తీరాలి.

* * *

సీతా,

ఒక అందమైన అమ్మాయిని నా మనసులో దాచుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి పేరు సీత. ఆఅమ్మాయితో చాలా మాటాడాలని వుంది. అది ఈ

ఇంట్లో ఇందరి మధ్య కుదర్దు. ఈ సాయంత్రం మామిడి తోటలో ఆ అమ్మాయి కోసం ఎదురు చూస్తాను. ఆమె వస్తే అంతకంటే అదృష్టం ఇంకేం కావాలి.

— శ్యామలరావ్.

సీత నిట్టూర్చింది. ఉత్తరాన్ని చించి ముక్కలు చేసింది. శ్యామలరావ్ అందమైన మనిషే కావచ్చు. అంత అందమైన మనిషిలో అంత నీచం ఎలా దాక్కుంది. నమ్మ కూడదు. అసలెవర్నీ నమ్మ కూడదు.

ఎంత ధైర్యంగా ఉత్తరం వ్రాయ గలిగేడు. వాళ్లింటికి వచ్చామనేగా ఇంత అలుసు. చెబితే విన్నారు కాదు అమ్మా నాన్నాను. ఒక్కర్తివీ ఎలా వుంటావ్. అందునా ఈ సమయంలో నువ్వు రాశే దని తెలిస్తే ఆయనకెలా వుంటుంది ? తప్పు కదూ అన్నారు.

వీళ్లకేం తెలీదు. తాతయ్య షష్ఠిపూర్తి చేసు కుంటున్నారంటే తనకి మాత్రం పండుగ కదూ. కానీ, అక్కడ శ్యామలరావ్‌నెలా తప్పించుకు తిర గాలి ? ఇదీ ప్రశ్న. సమాధానం రాబట్టుకోక ముందే అమ్మా వాళ్లతో ప్రయాణం కావాల్సి వచ్చింది.

నాలుగు రోజులూ అతి కష్టం మీద గడిచేయి. ఈ వేళ . . . . . ఉత్తరం. రేపు బెదిరింపు. ఎవ రిచ్చారీ చనువు ? అమ్మే కదూ. అవును అంతా అమ్మే చేస్తోంది. తమ్ముడన్న అభిమానం కొద్దీ, అతని మాయలో పడి పోయింది అమ్మ.

వీళ్లందరికీ బుద్ధి చెప్పాలి.

— తన ఆలోచనలకి తనే భ్రమపడి పోయింది సీత. ఏమిటిది ? ఇంత ఘోరంగా ఆలోచించడం తప్పు కదూ ? ఎవర్ని తను దూషిస్తు ? ఎవర్ని తను అనుమానిస్తు ?

సీత ఆవేదనతో కదిలి పోయింది. తనమీద తనకే విసుగు కలిగింది. కోపంతో వణికి పోయింది. మళ్లా అంతలోనే ఆలోచనలు మొదటికొచ్చేయి.

'మనుష్యు లెందుకింత త్వరగా మారిపోతారు' అనుకున్నది సీత. తలుచుకుంటూంటే వళ్లు మండు కొస్తోంది. మూడేళ్ల క్రింద శ్యామలరావ్ చాలా మంచివాడనీ సీత అభిప్రాయం. ఆ అభిప్రాయం రానురానూ వికృత రూపం దాల్చు కుంటోంది.

ఇంతా తెలిసిన తర్వాత అతను మంచివాడని తానెల్లా అనుకుంటుంది ? చాలా జ్ఞాపకానికువ్వాయి. శ్యామలరావ్ వ్రాసే కథలు గురించి తను చాలా మందితో చెప్పుకుంది. ఫలానా అతను నాకు ఫలానా అని గర్వంగా చెప్పుకునేది. విన్నవాళ్లలో చాలామంది అసూయ గూడా చెందేరు.

ఆదివారం నాడు వనజ తనకి 'కంగ్రాట్స్' చెప్పింది. శ్యామలరావ్ రాసిన ఓ రచనకి ప్రథమ బహుమతి రావడం, అతని ఫోటో పత్రికలో అచ్చు కావడం జరిగాయి. అందమైన శ్యామలరావ్ ఫోటోలో ఇంకా అందంగా వున్నాడు.

"నువ్వు చాలా అదృష్టవంతురాలివోయ్ సీతా!" అన్నది వనజ.

గర్వించిన ఘట్టాలు చాలా కొద్ది. ఆకొద్దీ శ్యామలరావ్ గురించే గర్వించింది తను.

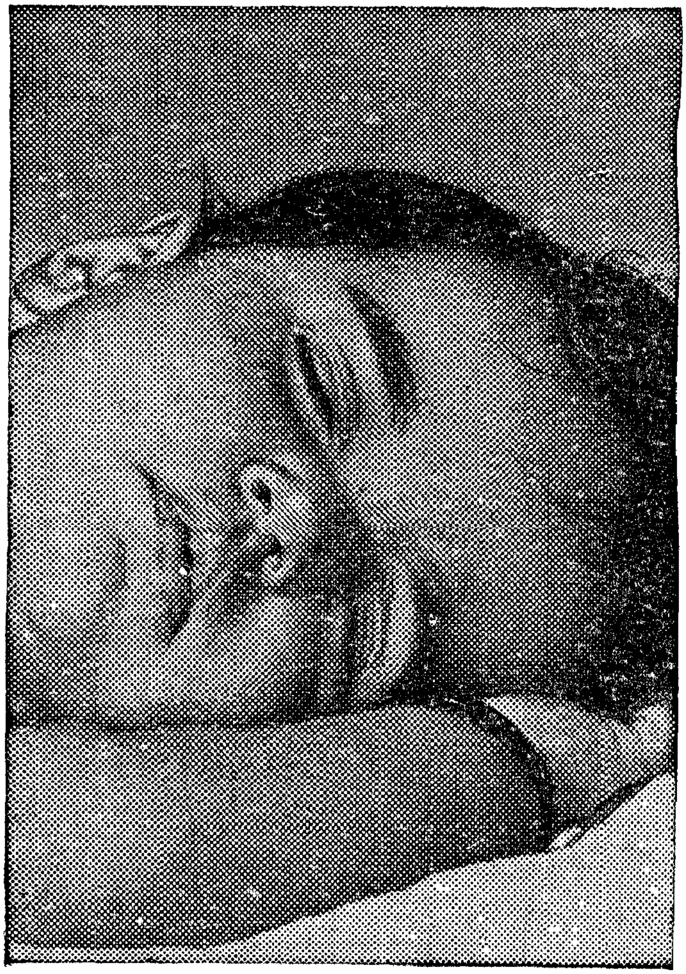

సుఖ స్వప్నములు
వుడ్‌వార్డ్స్ కు
ధన్యవాదాలు!

కుట్టునొప్పి, పుల్లదనం, కడుపు ఉబ్బరం, పళ్లుచేయునపుడు కలిగే జబ్బులకు, వాడేది
'వుడ్‌వార్డ్స్' గ్రైప్ వాటర్

తెలివైన తల్లులు
100 ఏళ్ల నుంచి వాడు చున్నారు.

Aiyars ATC-508 TEL

సీత కళ్ళు నీళ్ళతో నిండాయి.

ఎన్నో బంగారు కలలు, ఏవో అందమైన ఊహా గానాలు — శ్యామలరావ్ కథలో ఇంత మలుపున్నదని తెలీదు. ముందే తెలిస్తే మనసపడే గుర్రానికి కళ్ళెం వేసి అదుపులో పెట్టుకునేది.

ఓనాడు తనకి కంగ్రాట్స్ చెప్పిన వనజ మరో నాడు ఈ దారుణమైన వార్త నందజేసింది. ఆరోజు నుంచే మనసులో కొండంత వెలితి. కేవలం "నువ్వు క్షమిస్తానంటే నీకో విషయం చెప్పక తప్పదు. వింటావా సీతా !" అన్నది వనజ.

ఏమి వినవలసి వస్తుందోనని కలవర పడుతూనే తలూపింది సీత.

"కమల మా దూరబ్బంధువుల పిల్ల. మీ శ్యామల రావ్ గారితోనే చదువుకుంది. ఈరోజు అది నాకో ఉత్తరం రాసింది. చదువుతావా ?"

జవాబు చెప్పకుండానే ఉత్తరం లాక్కుంది తను. బాధ పెట్టిన నాలుగు మాటలూ బాగా జ్ఞాపకాని కున్నాయి.

"శ్యామలరావ్‌ని తెగ పొగుడుతూ రాశావ్. నవ్వొచ్చింది నాకు. అతను నువ్వు వూహించినంత గొప్ప మనిషి కాడు. కేవలం రోడ్ రోమియో అతనికి రెండు జెడల జూలియట్ వుంది. ఆ అమ్మాయి పేరు రమ. కాలేజీలో చాలా అభాసు చెందేడు. మతిచెడి కథలు వ్రాయడం మొదలు పెట్టాడు. అతని గొప్పతనం మాకు తెలుసు. కథలు వ్రాసే వాళ్ళంతా మహానుభావులని తలిచే ఓ చెల్లీ — శ్యామలరావ్ గురించి మళ్ళా వ్రాశావంటే నాకు వళ్ళుమండి పోగలదు."

ఉత్తరం చదివిన సీత చేతులు వణికాయి. ఇంటికొచ్చి చాలాసేపు ఏడ్చింది. ఆరోజు లగాయితూ అతను గుర్తు కొచ్చినప్పుడల్లా ఏడుస్తూనే వుంది. నాన్న, అమ్మ, అన్నయ్య — అందరూ గౌరవించే శ్యామలరావ్ రెండేళ్ళ క్రితం ఆడపిల్లల పాలిట యముడు. వాళ్ళని నీడలా వెంబడించే 'బాడీ గార్డు' వాళ్ళందరిచేత 'ఛీ' కొట్టించుకున్న ....

వద్దు. నాకు శ్యామలరావ్ ఏమీ కాడు. అంతే అంతే ఏమీకాడు.

వనజ తెలివైన పిల్ల గనక, మీదుమిక్కిలి తనంటే అపరిమితమైన అభిమానముంది గనక ఈ 'రహస్యం' ఎవ్వరికీ చెప్పలేదు. చెప్పివుంటే నేస్తురాళ్ళ ముందు తలెత్తుకు తిరగ్గల ధీమా ఇంకెక్కడిది ? అతను నాకేమీ కాడని చెప్పినా వినిపించుకుంటారా వాళ్ళు !

'భగవంతుడా' అనుకుంది సీత.

* * *

మామిడి చెట్టు నీడలో అతను వెల్లకిలా పడుకున్నాడు. సిగరెట్టు కాలుస్తూ సీతకోసం ఎదురు చూస్తున్నాడు. మనసులో ఆరాటం దాచుకోడం దుస్సాధ్యంగా ఉంది. తడవతడవకీ వాచీ చూచుకుంటున్నాడు. ఇంకా సీత రాలేదు.

సీత రాదా ? ఎందుకు రాదు ? సిగ్గా ? కోపమా ? నిర్లక్ష్యమా ? ఏమిటి ? సీతకేమైంది ? నవ్వుతూ నవ్విస్తూ మాటాడే సీత ఇంత ముభావంగా ఉండటంలో అర్థమేమిటి ?

వద్దనుకున్న కొద్దీ అలజడి ఎక్కువైపోతోంది. కాదనుకున్న కొద్దీ మనసు ఇష్టం లేని దానిని వూహిస్తోంది. భరించడం కష్టం.

అతను పాట పాడటం మొదలెట్టాడు. పాటతో కొంత బాధని మరిచి పోవచ్చునట.

'చల్లగాలిలో యమునా తటిపై
శ్యామసుందర నీ మురళి !'

కొంత వరకూ సాగిన పాట అకస్మాత్తుగా ఆగి పోడానిక్కారణం సీత ఆగమనం. ఆమె వచ్చి ఎంతసేపైందో గాని వెనక్కి తిరిగి చూసినప్పుడు ఆమె చెట్టుకానుకుని నించుంది. అతను కళ్ళలో ఆనందం నింపుకుని అడిగేడు.

"వచ్చావా సీతా ?"

".... ...."

"రా.... ఇలా కూర్చో."

".... ...." సీత అతని వైపు చూచింది.

"సారీ సీతా ! ఈ సిగరెట్టు అలవాటు మానుకో లేక పోతున్నాను." సిగరెట్టు ఆర్పి పారేశాడు. లేచి నించున్నాడు.

"నువ్వొస్తావో రావోనని చాలా సేపట్నుంచి ఎదురు చూస్తున్నాను. ఏం తోచక పాట పాడేను. నువ్వొచ్చావ్. చాలా సంతోషం.

".... ...."

"సీతా ! నేను నీతో చాలా మాటాడాలి. మాటాడనా ?"

"వద్దు."

"సీతా.." అతను ఆశ్చర్యపోయాడు.

"ఎందుకిలా మారిపోయావు సీతా ! చెప్పు."

"ఉత్తరాలు వ్రాయడం పెద్దమనుష్యుల లక్షణం కాదు."

అతను మెల్లిగా నవ్వాడు—

"నీ దగ్గర పెద్దరికం యెందుకులే సీత ! కానీ.. పలుకరించిన పలక్కపోవడం నీలాటి చదువుకున్న అమ్మాయికి తగదు."

"నాకు అన్నీ తెలుసు. హెచ్చరించక్కర్లేదు." రోషంగా అనేసింది.

"పోనీలే సీతా ! ఉత్తరం వ్రాయడం నా పొరపాటే. క్షమించు. రా. అలా నడిచొద్దాం."

"రాను."

"ఏం."

"అంతే"

"నేనంటే కోపమా."

"అంతే కాదు. మాయ మాటలు చెప్పేవాళ్ళంటే అసహ్యం కూడాను."

"నీతో ఎప్పుడు చెప్పాను."

"చెప్పలేదు. తెలిసింది. రమని మీరు మరిచి పోయారా?"

"రమ !"

"అవును. రమ. రెండు జడల ఆడపిల్ల."

"ఆవిడా ? నాకు బాగా తెలుసు మా క్లాసు మేటు. అవును గానీ ఆవిడ నీకెలా తెలుసు?"

"చాలా తెలుసు. ఆడ పిల్లల్ని అల్లరిపెట్టే వాళ్ళ జాతకాలు ఊరూరా తెలుస్తాయన్నది ఆశ్చర్యమేమీకాదు. ఇప్పటికైనా నన్ను రెచ్చగొట్టకుండా ఉంటే అదే పదివేలు ! నమస్కారం." సీత విసవిసా వెళ్ళిపోయింది.

శ్యామలరావ్ నిట్టూర్చాడు. సీతా ! నీ కోపానికి కారణం తెలిసింది. నన్ను అపార్థం చేసుకున్నావ్.

78 వ పేజీ చూడండి

అనువుగాని చోట తెలుగైన మోటు

మద్రాసొచ్చిన ప్రతివాడూ మాట్లాడాలి తమిళం
మాకు రాదంటే చేస్తారు మనల్ని వేళాకోళం
తెలుగులో ఏదైనా కావాలని నువ్వడుగు
తెల్సినా మాట్లాడడు తమిళం తప్ప తెలుగు !

సెంట్రల్ స్టేషన్‌లో దిగ్గానే మనం
సెన్సిటివ్‌గా ఉండాలి అనుక్షణం
అనుసరిస్తాడు అవశ్యం పిక్‌పాకెట్
ఆదమరిస్తే క్షణంలో పాకెట్ కట్ !

మౌంట్‌రోడ్ కెళ్ళాలంటే మోటార్ డ్రైవర్
మళ్ళిస్తాడు వాహనాన్ని వయా పారిస్ కార్నర్
అక్కణ్ణించి పోనిస్తాడు ఎజ్ కార్నర్
ఆపైన తీసికెళ్ళి చూపిస్తాడు మీటర్ !

హోటల్‌కెళ్ళి కావాలంటే హాట్
హృదయపూర్వకంగా చేస్తాడు టూ లేట్
తీరా తెచ్చింది చవిచూస్తే ఉండదు టేస్ట్
తెస్తాడది కావాలనే మనకి వేస్ట్ !

ఫలానా చోటికి పోవాలంటే దారి
పక్క తమిళంలో అడిగితే సరేసరి
తెలుగులో అడిగావో నోరుజారి
తెలీదంటూ తగలేస్తాడు సారీ !

[మద్రాస్‌కే అంకితం — మాధవ్]

గ్రామ్స్: "ప్రెసిషన్" ఫోను: 1259

దుర్గా డీసెల్ హౌస్ (రిజిష్టర్డు)

ఆథరైజ్డు మైకో - బాష్ సర్వీస్ ఏజెంట్లు

గోపాలరెడ్డి రోడ్ :: విజయవాడ-2.

మోటారు ట్రక్కుల, ట్రాక్టర్ల డీసెల్ పంపులు 'పవర్ కేలిబ్రేషన్' అరుగుదల తక్కువగా ఉన్న పాత నాజిల్సు రీకండిషన్ ఆధునిక యంత్రములపై అనుభవముకల పనివారిచే ఆటో మొబైల్ ఇంజనీరు పర్యవేక్షణ క్రింద సకాలములో చేయబడును.

మైకో-బాష్ ఎలిమెంట్సు, నాజిల్సు, ఇతర స్పేరుసామానులు లభించును

త్వరలో నే!

టర్కీలో నైట్ క్లబ్ లు!

ఫొటోలు ప్రత్యేకం!

•

మీకు దెయ్యాల నమ్మకం వుందా ?
లేకపోయినా ఆశ్చర్యపోతారు!

'నేను సైతాన్ చేతుల్లో బానిసను'

యదార్ధవిచిత్రగాథ!

•

శాస్త్రవిజ్ఞానం

ప్రత్యేక సచిత్ర శీర్షిక

అతని ప్రేమ కథ

23 వ పేజీ తరువాయి

నీ కెవరో చాలా దారుణంగా కథని కల్పించి చెప్పారు. అవునా— అనుకున్నాడతను.

రమని అతను గౌరవించేవాడు. ఒకే దారి కావడం మూలంగా తరచూ ఇద్దరూ ఒకే దారిని కాలేజీకి వెళ్ళేవారు. అంతవరకూ నిజం.

అతనికి సీతని వినహా మరొకర్ని ప్రేమించడం తెలీదు. సీత రూపం తప్ప మరోరూపాన్ని అతనెప్పుడూ వూహించలేదు.

ఒక ఆడపిల్లని పదిమంది నడిచే నడిరోడ్డు మీద అల్లరిపెట్టడం అతనికిష్టం లేదు. ఒకరోజు కామేశం రమని అల్లరి పెట్టాడు. అది సాక్షాత్తూ తన కళ్ళముందు. సహించలేక పోయాడు. అది తప్పు అని హెచ్చరించాడు. అతనేదో వాగేడు. బుద్ధి చెప్పేడు శ్యామలరావ్.

ఇదీ జరిగిన కథ. కట్టుకథలు చాలా ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. మగవాడు ప్రచారం చేసే మాట కన్నా ఆడపిల్ల చెప్పిన కథకి విలువహెచ్చు. అబద్ధం ఆడపిల్లకే అందంగా కుదురుతుంది. కామేశం చెల్లెలు కుసుమ. తన అన్న అభాసు పొందిన విషయం తెలిసి ఆమె కోపంతో నిలువునా ఉడికి పోయింది. కారణమైన శ్యామలరావ్‌ని అల్లరి పెట్టాలనుకుంది. స్కేండల్స్‌ని తయారుచేసి ప్రచారంలో పెట్టింది.

విన్న అతని మనసు కలవరపాటు చెందింది. కావాలని చెప్పి రమని తప్పించు తిరిగాడు. ఇది ప్రచారానికి మరింత బలాన్నిచ్చింది.

మనసు అదుపులో లేనప్పుడు చదువు సాగకపోడం ఆశ్చర్యం కాదు. క్లాసు వస్తుందనుకున్నది కాస్తా రాలేదు. ఇంతకు మునుపు నాన్నగారు విన్న ఉదంతానికి ఈ 'అర్హత' తోడై తన విలువని తగ్గించింది. ఆయన మందలించలేదు బాగా, మౌనంతో చంపుకుతిన్నంత పని చేశారు. అతికష్టంతో తనకి యూనివర్సిటీలో సీటు సంపాయించారు. చేరే వేళకి రద్దని ఆయనే ఆజ్ఞాపించేరు. రమ అదే యూనివర్సిటీలో చేరుతుందని నాన్నగారికి తెలీడం తన దౌర్భాగ్యం. చదువు ఆగిపోయింది. సాధారణమైన ఉద్యోగం దొరికింది.

ఇంత కథ, ఇంత చరిత్రలో తన తప్పు ఎక్కడుంది ? తననీచత్వం ఎక్కడ కనిపించింది ? సీతకి చెప్పాలి. సీత తనక్కావాలి.

సీతా నన్ను దూరం చేయకు. ఐ లవ్ యూ సీతా. ఐ లవ్ యూ.... శ్యామలరావ్ మెల్లిగా గొణుక్కున్నాడు.

—బాగా చీకటి పడింతర్వాత అతను ఇంటి వైపు నడిచేడు. యింట్లో కాలుపెట్టగానే నాన్నగారి గదిలోంచి మాటలు సన్నగా వినిపిస్తున్నాయి.

“.... శ్యాముడు సీతని ప్రేమించాడు. ఇది నీకూ తెలుసు. నువ్వు ఆ పిల్లకి చెప్పి చూడరాదూ.” నాన్నగారి గొంతు.

“ఈ మధ్య సీత ఎందుకో మారిపోయింది నాన్నా ! వయస్సొచ్చిన పిల్లని ఆజ్ఞాపించడం నా చాత కాదు.” అక్కయ్య అన్నది.

“నీదంతా ఛాదస్తమమ్మా ! మిమ్మల్ని అలా పెంచామా.” అమ్మ నిష్ఠూరం పలికింది.

"ఆయనగారు గారాం చేసి నెత్తికెక్కించుకున్నారు. నేనేం చేసేది. ఈ చదువూ వద్దన్నాను. ఆయన విన్నారు కాదు." అన్నది అక్క.

శ్యామలరావ్ గాభరాగా తన గదిలోకి వచ్చేశాడు. కాలు కాలిన పిల్లిలా గదంతా తిరిగేడు. అతనికి ఏమీ తోచడంలేదు.

నాన్న మాట కాదనలేరు అక్కా బావాను. కాదనలేక సీతని ఒత్తిడిచేసి ఇష్టం లేని పెళ్ళి చేస్తే— జీవితంలో మిగిలుందనుకున్న ఆ సంసార సుఖం గూడా అన్యాయమై పోగలదు. కూడదు. అలా జరక్కూడదు.

కానీ— సీత తనకి కావాలి.

గంటన్నరలో అతను ఆరు సిగరెట్లు కాల్చేడు. నోరంతా చేదుగా ఉంది. తల తిరుగుతున్నట్లుంది. రెండు రోజుల్లో ఉద్యోగానికెళ్ళాలి. మళ్ళా ఎన్నాళ్ళకిటు రావడమో ? అప్పటి వరకూ సీత....

"ఏమిటది ?" అన్నారెవరో తన గదిలోకి వచ్చి.

ఉలిక్కిపడి చూశాడు. వచ్చినది వదినగారు. కాలుస్తున్న సిగరెట్టు కిందపారేసి కాలితో తొక్కి, మూతి తుడుచుకుంటూ లేచి నిలబడ్డాడు.

"నువ్వు సిగరెట్లు కాలుస్తావా ?"

".... ...."

"అద్దంలో చూడు. నీ ఆకారం ఎల్లా ఉందో ?"

"వదినా ?" అతని కంఠం రుద్ధమైంది.

"ఏం జరిగిందనయ్యా ఇంత కంగారు"

"వదినా ! నేను.. దుర్మార్గుడినా?"

"అని ఎవరన్నారు ?"

"సీత.. సీత నన్ను అపార్థం చేసుకుంది వదినా."

వదినగారు మెల్లిగా నవ్వేరు.

"దానికి నువ్వేదో ఉత్తరం ఇచ్చి పంపావుటగా"

అడిగాడు శ్యామలరావ్.

"సీత చాలా అదృష్టవంతురాలు నాయనా ! నీలాటి బుద్ధిమంతుడు తనకి కాబోయే భర్తంటే ఎగిరి పోవాలి సీత.''

"అవునా వదినా ! కానీ— సీత నన్ను భయపెట్టేస్తోంది."

వదినగారు మళ్ళా నవ్వేరు. ఆవిడ నవ్వు చల్లగా మనసుకి ధైర్యంగా ఉంది. ఆవిడే అన్నారు.

"చిన్న పిల్ల మనసుపూర్తిగా అర్థం చేసుకునేపాటి వయస్సు కాదు. నేనిప్పుడు సీతతో మాట్లాడి వస్తున్నాను. నెమ్మదిగా సీతతో మాట్లాడు. నీ గురించి చెప్పదలచుకున్నదంతా చెప్పుకో." వదినగారు సలహా చెప్పి వెళ్ళిపోయారు. ఆవిడకి మనసులో చేతులు జోడించాడు శ్యామలరావ్.

కాసేపేదో ఆలోచించేడు. మనసుకేదో తట్టింది. నెప్పున లేచి బీరువా తలుపు తెరిచాడు. దాన్లోంచి, చదువుకునే రోజుల్లో వ్రాసుకున్న డైరీని తీశాడు. దాన్లో ఓ కాగితం మీద వ్రాయ దల్చుకున్నదంతా వ్రాశాడు.

'సీతా,

ఈ డైరీ ఒక్కటే నా వ్యక్తిత్వం. చదువుకో. [illegible] నీకే వదులుతున్నాను. నేను ఎలాంటి వాడినో ! ఇలాంటి వాటికే దేవ్వాల్సిన తగాదాలుంటాయి. చదువుకున్న దానివి. అపార్థం చేసుకుంటే భవిష్యత్తు.

—శ్యామలరావ్.

ఆ ఉత్తరం, డైరీ తీసుకుని సీత గదిలోకి వెళ్ళాడు. సీత ఏదో పుస్తకం చదువుతోంది. చదువుతూన్న పుస్తకాన్ని చూశాడు. ఆనందించి అన్నాడు.

"అది నేను వ్రాసిన పుస్తకం. ఎల్లా ఉంది సీతా ?"

సీత అతనివైపు చూసింది. లేచి నిలబడి అన్నది.

"ఈ పుస్తకం అత్తయ్య ఇచ్చేరు. పుస్తకం చదివి వ్రాసినవాని మనసు తెలుసుకోవచ్చుట. అది అత్తయ్య అభిప్రాయం. నాకలా అనిపించడం లేదు. అవునూ.... మళ్ళా ఇక్కడికెందుకొచ్చారు. శేషు కనిపించలేదా ?" అన్నది విస్ఫారంగా.

"నేను ఎల్లుండి మా వూరు వెళ్ళిపోతున్నాను. ఇక ముందు నిన్ను విసిగించను. ఈ ఉత్తరం చదువు. ఉత్తరాలు వ్రాయడం పెద్దమనుషుల పని కాదని నమ్మేవాణ్ణి. ఇంత కంటే వేరే మార్గం కన్పించలేదు నాకు. క్షమించు సీతా !"

ఉత్తరం, డైరీ బల్లమీద పెట్టి బైటకొచ్చేశాడు శ్యామలరావ్.

*　　　*　　　*

ఆ ఉదయం నారాయణరావుగారి పూలతోటలో నేత్రానందకరమైన ఓ సన్నివేశం చోటు చేసుకుంది. దాంతో ఆ తోట మొత్తానికి పూర్వమైన కళాకాంతులొచ్చి పడ్డాయి.

నారాయణరావుగారి ఒడిలో దర్జాగా కూర్చుని కబుర్లు చెపుతున్నాడు శేషు. వాళ్ళకెదురుగా దూరంగా పెద్ద కోడలు పెద్దకొడుకుతో కలిసి గులాబీల అంటుని శ్రద్ధగా పరిశీలిస్తున్నది. సరిగ్గా ఆ సమయంలో వాళ్ళందరికీ శ్యామలరావ్ మాట వినిపించింది—

"... నాకు ఒంటి జడలంటే చాలా ఇష్టం సీతా ! అందులోనూ ఒకే జడలో గులాబీ పెట్టుకుంటే మరీను ఇష్టం."

శ్యామలరావ్ సీత నడుంని చేత్తో చుట్టి తనతో పాటు నడిపించుకుంటూ వచ్చాడు. తన తలని శ్యామలరావ్ భుజం మీద వాల్చి అతన్ని ఆనందంగా అనుసరిస్తున్న సీత అన్నది చిలిపిగా—

"తెలుసు. డైరీలో ఒక పేజీ అదే చెప్పింది."

అప్పుడు దగ్గరగా అరిచేడు శేషు—

"బాబాయితో పిన్ని మాట్లాడేసింది తాతయ్యా !"

[illegible] నాన్న పిల్లలతో [illegible], తాతయ్య, [illegible] చిరంజీవి శేషు సట్టించు [illegible]. తాత ఒడిలోంచి లేచి [illegible] బాబాయి వాళ్ళ దగ్గరికొచ్చేశాడు. వాడి ఆగడం చూసి, కాబోయే దంపతులు సిగ్గుపడి పోయారు.

వాళ్ళ సిగ్గుతో నారాయణరావుగారి పూలతోట [illegible] వెదజల్లాయేమో !

[illegible] మాట మళ్ళీ [illegible] !

[illegible] ! ఇది ఒకని ప్రేమకథ ! ★